Törekedjetek a szeretetre, nélküle nem nyeritek el a koronát

Az 1. verstől a 3. versig olvasunk: *„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha jövendőt tudok is, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgy hogy hegyeket mozdíthatok el helyökről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok. És ha vagyonomat mind felétetem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi hasznom abból.”* Ámen.

Isten Igéje az 1Korinthus 13. fejezetében a szeretetnek van szentelve, amely a Lélek gyümölcse.

Sok évvel ezelőtt olvastam ezt a fejezetet az 1Korinthusi levélből, és észrevettem, hogy nem ismerek magamra az ott leírt szeretetben. Valószínűleg veletek is megtörtént ugyanez. Az Írás azt mondja, hogy a szeretet hosszútűrő, a szeretet kegyes, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem keresi a maga hasznát…

És az Írás igéje azt mondja, hogy ha szeretet nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

Aztán azt mondja az Írás, hogy ha olyan hitem van is, hogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem, semmi vagyok. Amikor azt olvastam, hogy semmi vagyok, nem tűnt olyan súlyosnak.

Azt gondoltam, hogy mégiscsak van hitem, és ha hit által üdvözülünk, akkor mégsem vagyok egészen semmi Isten előtt. Legalább üdvösségem van, még ha azt mondja is, hogy semmi vagyok.

Aztán azt mondja az Írás, hogy ha a testemet tűzre adom is, de szeretet nincs bennem, semmi hasznom abból. És mindnyájan tudjátok, hogy manapság a vallásos emberek között nagyon sokat emlegetik az Úr Jézus közeli eljövetelét, és azt, hogy az Antikrisztus bélyeget tesz a kezünkre vagy a homlokunkra, és ha nem fogadjuk el, üldözni fognak minket. Nem vásárolhatunk, nem adhatunk el…

És itt azt mondja nekünk az Úr, hogy még ha ezeket meg is tesszük, de szeretet nincs bennünk, semmi hasznunk belőle. Ha semmi vagy, az még olyan, mintha valami lennél. Zengő érc vagy mégis, mintha valami lennél.

De itt azt mondja, hogy semmi hasznunk belőle, és amikor abból, amit teszel, semmi hasznod nincs, az azt jelenti, hogy tényleg semmire sem jó. Nagyon fontos, hogy törekedjünk a szeretetre, és hogy meglegyen bennünk, mert szeretet nélkül nem fogjuk meglátni Istent. Isten szeretet. Nekünk az Úr képmását kell hordoznunk magunkban, ezért szeretetnek kell bennünk lennie.

Olvassuk el a 13. verset is: *„Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.”* És a 14. fejezet 1. versét: *„Kövessétek a szeretetet.”* Ámen.

A szeretet nélkülözhetetlen az üdvösséghez. A Lélek gyümölcséhez tartozik. A Szent Lélek azon munkálkodik bennünk, hogy eljussunk a szeretetre. Természetes emberekként ismerünk egyfajta szeretetet. Az Úr Jézus azt mondja, hogy ha úgy szeretünk, ahogyan a vámszedők is szeretnek, mi különöset cselekszünk?

Isten Igéjének több helyéről fogunk olvasni, hogy lássuk, hogyan munkálkodik velünk Isten, hogy eljussunk a szeretetre.

Aki figyelmesen tanulmányozta Isten Igéjét, észrevehette, hogy a szeretet minden levélben szóba kerül. Pál, Péter, Jakab, János apostol nagyon sokat beszél a szeretetről. A szeretet szükséges, alapvető, kötelező; Isten terve az, hogy az ember eljusson a szeretetre. Nélküle nem ismerjük Istent, és nem fogjuk meglátni.

Az 1Timótheus 1. fejezetének 5. versét olvassuk: *„A parancsolat célja pedig a szeretet.”* Vagyis Isten parancsolatainak fő célja a szeretet.

Mondtam már az előbb, hogy az emberek szeretik egymást, van bennük szeretet egymás iránt, a természetes ember szeretete. És ugyancsak a Timótheushoz írt levélben találjuk megírva, hogy az utolsó időkben az emberek még ezt a természetes szeretetet is elveszítik, a gonoszság elszaporodása miatt is elveszítik. A legtöbbek szeretete meghidegül vagy elvész, és csak a szeretet képmutató formája marad meg.

Menjünk el az 1János leveléhez is, hogy elolvassunk néhány dolgot, a 4. fejezet 7. és 8. verséből: *„Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.”*

A szeretet Istentől van. Akiben szeretet van, az Istentől született, és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet.

Olvassuk el a 16. verset is: „És mi megismertük és elhittük az Isten hozzánk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.”

Emlékeztek, mit mond az Úr Jézus János 8-ban? Ha megmaradtok az én beszédemben, ha megmaradtok bennem, bizonnyal az én tanítványaim vagytok. Itt azt mondja, hogy a szeretetben kell megmaradnunk. Ha a szeretetben maradunk, Istenben maradunk, és Isten is mibennünk marad.

Ha bennem maradtok, és én tibennetek, sok gyümölcsöt teremtek. De nem csak úgy jelképesen kell megmaradnunk, hanem – mondja itt – a szeretetben kell megmaradnunk. *„Amilyen ő, olyanok vagyunk mi is e világban. Abban lett teljessé a szeretet mi bennünk, hogy bizodalmunk legyen az ítélet napjához.”*

Ahhoz, hogy bizodalmunk legyen az ítélet napján, Krisztus tökéletes szeretetének kell bennünk lennie. *„A szeretetben nincsen félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrelemmel jár. Aki pedig fél, nem lett teljes a szeretetben.”* Egyetlen dolog űzi ki a félelmet.

Csak a teljes szeretet űzi ki a félelmet.

Amikor az 1Korinthus 13 azt mondja, hogy semmi vagyok, az azt jelenti, hogy kint vagyok a félénkekkel együtt, ahogyan a Jelenések könyvében meg van írva. Nem vagyok bent, ahogyan valamikor gondoltam.

Nézzük meg, hogyan jutunk el a szeretetre, hogy bizodalmunk legyen az ítélet napján. Mindannyian azért gyűlünk itt össze, hogy végül eljussunk Krisztus szeretetére.

Olvassunk az Efézusi levél 3. fejezetéből is, a 17., 18. és 19. versből: *„Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; a szeretetben meggyökerezvén és alapot vévén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága, mélysége és magassága, és megismerhessétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy beteljesedjetek az Istennek egész teljességéig."* Ámen.

Sokszor olvastuk az Efézus 4. fejezetéből a gyülekezetről, hogy a szentek növekedésére és tökéletesítésére adatott, míg eljutunk mindnyájan az Isten Fia hitének és megismerésének egységére, és a 13. versben: a felnőtt korra, a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.

És itt, a 3. fejezet 19. versében azt mondja: *„Megismerhessétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy beteljesedjetek az Istennek egész teljességéig."* El kell jutnunk Krisztus szeretetére. És Krisztusnak ez a szeretete minden ismeretet felülhalad. Olvastunk már Isten békességéről is, amely minden értelmet felülhalad.

És itt azt mondja, hogy minden ismeretet felülhalad. Alapvető fontosságú, hogy megismerjük Krisztus szeretetét. Olvassuk János 13. fejezetéből is a 34. és 35. verset: *„Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek."* Ámen.

Meg kell tanulnunk úgy szeretni, ahogyan Ő szeretett minket, nem úgy, ahogyan mi akarjuk. Csak úgy kell szeretnünk egymást, ahogyan Ő szeretett minket.

Összegyűlünk, átöleljük egymást, beszélgetünk, aztán hazamegyünk, megfeledkezünk egymásról, és azt mondjuk, hogy szeretjük egymást. De Ő nem így szeretett minket. Ő minden pillanatát másoknak ajándékozta. Meg kell ismernünk Krisztusnak ezt az önmagát odaajándékozó szeretetét, amely minden ismeretet felülhalad, hogy beteljesedjünk Krisztus egész teljességéig.

Erről ismeri meg mindenki, hogy az Ő tanítványai vagyunk, ha egymást szeretjük; és ez az a szeretet, amely Őbenne volt mások iránt. Nem az a szeretet, amit sokan elképzelnek.

Olvassuk János 15-ből is a 9. és 10. verset: *„Amint engem szeretett az Atya, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg az én szeretetemben. Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amint én megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében."* Ámen.

Maradjatok meg az én szeretetemben. Amint engem szeretett az Atya, én is úgy szerettelek titeket. Hogyan kell tehát szeretnünk egymást? Azzal a szeretettel, amely Isten országában van; ahogyan az Úr Jézus szeretett minket, úgy kell szeretnünk.

És a 12. vers: *„Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket."* Ámen. Talán nem gondolunk rá elég gyakran, miért kell úgy szeretnünk egymást, ahogyan Ő szeretett minket. Miért kell az Ő szeretetének tökéletessé lennie bennünk?

A szeretet soha el nem fogy, a tökéletesség köteléke, az a kötőanyag, amely Isten országában a kapcsolatainkat összetartja majd. Nem csupán parancsolat, amelyet azért teljesítünk, mert megparancsolták nekünk. Nem azért kell szeretnünk egymást, mert megparancsolták, hanem szeretetnek kell bennünk lennie, mert szeretet nélkül semmi hasznunk semmiből, nem jutunk el oda, ami az örökkévalóságban lesz.

És ha az életemet máglyán elégetni adom is, semmi hasznom abból. Még ha egész életemben szolgálok is, de szeretet nincs bennem, semmi hasznom belőle, mert nem ismerem az Urat. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és Jézus Krisztust.

Olvassuk el a 15. fejezet 13. versét is: *„Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja az ő barátaiért."* Ámen. Az előbb olvastuk, hogy ha máglyára adjuk az életünket, ha a testünket tűzre adjuk, semmi hasznunk belőle, ha szeretet nincs bennünk.

Ha nem fogadod el a fenevad bélyegét, az még nem jelenti azt, hogy szeretet van benned; a szeretet nem azt jelenti, hogy máglyára adod az életedet. Nincs nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja a barátaiért, de ez nem azt jelenti, hogy máglyán kell elégned.

Mit akar itt mondani az Úr Jézus? Hogyan szeretett minket Ő? Még nem volt a kereszten, még nem adatott áldozatul, de Ő minden nap odaadta az életét a barátaiért.

Az Írás azt tanítja, hogy aki nagyobb akar lenni, legyen mindenki szolgája, adja oda az életét a testvéreiért. Így jut el az ember az önfeláldozó szeretetre, a tökéletes szeretetre.

Példaként vehetünk egy családot tíz-tizenkét gyermekkel. Ha ott komoly szülők vannak, odaadják az életüket a gyermekeikért. Nemrég Besztercén (Romániában) jártunk, és ott egy fiatal család fogadott be minket az otthonába. Beszélgettünk.

Közösségünk volt ott, és észrevettem, hogy a fiú szüleinek nem volt idejük leülni velünk, hanem ételt készítettek, és kiszolgáltak minket is, őket is. Odaadták az idejüket a gyermekeik javára. Általában így tesznek a szülők: odaadják az életüket a gyermekeikért.

És ez a természetes szeretet. Milyennek kell lennie a lelki szeretetnek? Senki sem születik azzal a felülről való szeretettel, amelyet az 1Korinthus 13-ban találunk.

Egy újonnan született lelki csecsemőben nincs szeretet, azt lelki szülei segítségével kell megtanulnia. Olvassuk az 1Korinthus 3. fejezetének 1. versétől: *„Én pedig, atyámfiai, nem szólhattam néktek, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint Krisztusban kiskorúaknak. Téjjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel; mert még nem bírtátok volna meg, sőt még most

sem bírjátok; Mert még testiek vagytok. Mert mikor irigység és versengés és visszavonások vannak köztetek, avagy nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon éltek-e?”* Ámen.

Mit mutatnak a versengések és a visszavonások? Ezzel mutatjuk meg, hogy szeretet van bennünk? Ezek a korinthusi emberek még a kezdetén jártak, és nem ismerték Isten szeretetét.

Nézzük meg, ki munkálkodik velünk, hogy eljussunk Krisztus szeretetére. Olvassuk a Róma 5. fejezetének 3–5. versét: *„Nemcsak ez, hanem dicsekedünk a háborúságokban is, tudván, hogy a háborúság békességes tűrést nemz, a békességes tűrés pedig próbatételt, a próbatétel pedig reménységet. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Isten szeretete kitöltetett a mi szívünkbe a nékünk adatott Szent Lélek által.”* Ámen.

A Szent Lélek azért adatott nekünk, hogy részünk legyen az újjászületésben, és hogy növekedjünk. Az Írás azt mondja, hogy a Szent Lélek kitöltötte a szeretetet a szívünkbe. És mégis irigység, versengés és visszavonások vannak közöttünk.

Hogyan tölti ki a Szent Lélek a szeretetet? Fentebb meg van magyarázva. Dicsekedünk a háborúságokban, mert a háborúság békességes tűrést nemz. A békességes tűrés pedig próbatételt. Az 1Korinthus 13-ban azt találjuk megírva, hogy a szeretet hosszútűrő. Isten megengedi, hogy próbákon menjünk át, hogy kitöltse belénk a szeretetet. A türelem pedig a szeretet része, és a Szent Lélek azon munkálkodik, hogy eljussunk a türelemre.

Olvassuk János 14. fejezetének 15–18. versét: *„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké, az igazságnak ama Lelkét, akit a világ nem vehet be, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik és bennetek marad. Nem hagylak titeket árvákul; eljövök hozzátok.”* Ámen.

Miért adja nekünk a Szent Lelket? Ha szeretjük az Úr Jézust, elküldi nekünk a Szent Lelket, hogy eljussunk a szeretetre.

Álljunk meg egy kicsit a 18. versnél. Nem hagylak titeket árvákul, eljövök hozzátok. Mi jellemzi az árvákat? Hogy hívják azokat az intézményeket, amelyek árvákat fogadnak be? Miért hívják árvaháznak? Ott éppen a szülők hiányoznak teljesen.

Az árva és a szülős gyermek között az a különbség, hogy akinek van szülője, az a szüleitől tanul meg szeretni, az ő személyes példájuk által.

Ezért nem hagy minket árvákul az Úr Jézus. Hogy Tőle tanuljunk, megismerjük az Ő minden ismeretet felülhaladó szeretetét. És ebben a munkában a Szent Lélek együtt munkálkodik velünk a lelki családdal, amely a gyülekezet, vagyis Krisztus teste.

Olvassuk az Efézus 4. fejezetéből a 11–13. verset: *„És ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul, a szentek tökéletesbítése céljából a szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: míg eljutunk mindnyájan az Isten Fia hitének és megismerésének egységére, érett férfiúságra, a

Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére."* Vagyis az Isten Fia szeretetének megismerésére. Ámen.

A Szent Lélek mellett ott vannak Krisztus testének tagjai is, akik a jellemünkön munkálkodnak. Ott van a Szent Lélek, de ott vannak az apostolok, a pásztorok és így tovább. Olvassuk a 16. verset: *„Akiből az egész test szép renddel egyberakatván és egybeszerkesztetvén minden kapcsolat segítségével, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkája által, gondoskodik a test a maga növekedéséről, a maga épülésére szeretetben."* Ámen.

Nyissuk ki a Filippi levelet, hogy megnézzünk néhány dolgot, amely Krisztus gyülekezetében megtalálható, és nagy figyelemmel kövessük ezeket, mert sokan úgy gondolják, hogy a szeretet csak úgy véletlenül jön, valami csodálatos módon töltetik ki a szívünkbe.

Olvassuk az 1. fejezet 8. és 9. versét: *„Mert bizonyságom nékem az Isten, mely igen szeretlek mindnyájatokat a Krisztus Jézus szerelmével. És ezért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban-jobban bővölködjék megismerésben."* Ámen.

Pál apostolról van szó, aki ezt a levelet a filippiekhez írta. Apostolként azt a megbízatást kapta, hogy az evangélium által tanítványokat tegyen, aztán felnevelje és tökéletesítse a szenteket.

Azt olvastuk, hogy kimondhatatlan szeretettel szerette az általa született gyermekeit. Mit jelent ez a kimondhatatlan szeretet? Ő ezzel a szeretettel szerette őket. És imádkozott, hogy szeretetük egyre jobban növekedjen a megismerésben és minden értelemben, amíg szeretetük el nem jut Krisztus teljességéig.

Pál apostol közelében ott volt Timótheus, az ő szerelmes fia. Mit jelent az, hogy szerelmes, vagyis nagyon szeretett? Szeretett gyermek és nagyon szeretett gyermek. Jákób szerette a gyermekeit, de egyiket jobban szerette: Józsefet szerette jobban. És itt Timótheusról is ezt mondja: az én szerelmes fiam.

Amikor van egy gyermekünk és szeretjük, minden szeretetünket átadjuk neki, olyan szeretetet, amelyben egy árva gyermeknek nincs része. Az árva gyermeknek nincsenek szülei, akik nekik ajándékoznák magukat és megtanítanák őket szeretni. Lesznek nevelőik, lesznek tanítóik, lesznek tanáraik.

Mit csinál egy tanár? Megtartja a földrajzórát, aztán amikor megszólal a csengő, elmegy. Fogja a naplót, és megy a tanáriba. Igaz, gondja volt rá, hogy új ismereteket adjon át nekünk. De nem nagyon érdekli, hogy közelebbről megismerje a diákokat. Valaki más fogja etetni, szeretni őket, és gondoskodni anyagi és érzelmi szükségleteikről.

Pál apostol nem ilyen volt a gyermekeivel. *„Mert bizonyságom nékem az Isten, mely igen szeretlek mindnyájatokat."* A filippiek az ő gyermekei voltak, ő szülte őket az evangélium által. Szerette őket, és elmondhatta nekik, hogy kimondhatatlanul nagy szeretettel szereti őket.

Ma sokan prédikálnak a szószékről, és alig ismert hallgatóságukat „szeretteimnek" szólítják, pedig nincs ott semmi. Mivel a Biblia használja ezt a kifejezést, ők is használják. Sokan mondják,

hogy „kedveseim”, és a prédikátornak szinte egyik hallgatójával sincs közeli kapcsolata.

Honnan tanuljuk meg a szeretetet? A tanítóktól, a prédikátoroktól? Ha Krisztus testében nincsenek olyan emberek, akik szeretnek, tanácsolnak, vigasztalnak minket, vajon megtanuljuk-e a szeretetet, vagy nem?

Isten úgy rendelte, hogy az újjászületettnek legyen családja. Nekünk tiszteletben kell tartanunk Isten rendjét. Nézzünk meg néhány dolgot Timótheusról. Timótheus Pál lábainál nőtt fel. Pál volt a lelki atyja, és úgy nevelte fel, mint egy apa a gyermekét.

Olvassuk az 1Thesszalonika 2. fejezetének 7. és 8. versét: *„Hanem szelídek voltunk közöttetek, mint mikor a dajka melengeti az ő gyermekeit. Így vágyakozván utánatok, kedvünk volt nemcsak az Isten evangéliumát közleni veletek, hanem a mi lelkünket is; mivelhogy kedvesekké lettetek előttünk.”* Ámen.

Ezek olyan szavak, amelyekre sokan nem figyeltek fel. Pál apostol megemlíti, hogy forró szeretet volt benne a thesszalonikaiak iránt. Először a Filippi levélben „kimondhatatlan szeretetről” beszél, itt pedig „forró szeretetről”.

Forró szeretettel szeretni több, mint egyszerűen szeretni. Készek voltunk nemcsak az evangéliumot, hanem a saját életünket is odaadni nektek. Annyira kedvesekké lettetek előttünk. Mit jelent odaadni az életét? Meghalni értük a máglyán, vagy odaajándékozni nekik az idejét és az erejét?

Irántatok való forró szeretetünkben feláldozzuk az életünket, elköltjük értetek. Látszik ez a szeretet, vagy nem látszik? A gyermekek érzik ezt a szeretetet. A gyermek érzi, amikor dédelgetik, érzi, amikor szeretik.

Olvassuk el a 11. verset is Pál apostol magatartásáról, aki lelki atyja volt a filippieknek, az efézusiaknak és a thesszalonikaiaknak: *„Amiképpen tudjátok, hogy mindenikteket, mint atya az ő gyermekeit, intettünk és buzdítottunk és kértünk.”* Ámen.

Intettünk, buzdítottunk, vigasztaltunk benneteket. Mit jelent egy gyermeket vigasztalni, dédelgetni? Amikor mi magunkhoz vettük a kisgyermeket az árvaházból, valaki más is magához vett onnan két kisgyermeket. Ez a család, amely szintén gyermekeket fogadott örökbe, alkalmazott néhány dolgot, amelyet az ilyen esetekről készült tanulmányokból vett át.

Vettek két hordozókendőt, elöl és hátul beletették a kicsiket, és sok órán át hordozták őket a házban, hogy a gyermek a mellükön legyen, és lépésről lépésre megérezze az anyai szeretetet. Ezek olyan módszerek, amelyeket azért alkalmaznak, hogy a gyermek megérezze: van szülője, van anyja.

Az Úr Jézus megígéri nekünk: „Nem hagylak titeket árvákul, nem hagylak egyedül, szülőket adok nektek, akik veletek lesznek, felnevelnek, vigasztalnak titeket.” Olyanok voltunk közöttetek, mint a dajka, mondja Pál apostol. Szelídek voltunk hozzátok.

Az Úr Jézus azt mondja: *„Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd vagyok”*. Nézzétek, milyen vagyok én. Tanuljatok tőlem. És Pál apostol, aki az Úr Jézus nyomdokain járt, ezt mondja magáról: *„Szelídek voltunk közöttetek, mint mikor a dajka melengeti az ő gyermekeit.”*

A parancsolat célja a szeretet. Tartsd meg az Úr Jézus parancsolatait, és eljutsz a szeretetre. De egyedül nem juthatsz el a szeretetre. Ezért Isten keretet teremtett, rendelkezésünkre bocsátotta az Ő családját, hogy eljussunk a szeretetre.

Család nélkül a gyermek, bármit tesz is, árva marad, nem jut el ugyanarra a célra, mint az a gyermek, aki családba születik, egészséges családba, ahol szeretet van, olyan családba, amely örömmel neveli a gyermekeit. Ha a gyermekeket veréssel, félelemben nevelték, nem ismerik a szülői szeretetet.

Nem árvaházban kell felnőnünk, hanem lelki családra van szükségünk. Pálban kimondhatatlan szeretet volt a gyermekei iránt.

Ha mi nem a lelki szülők szeretetében élünk, nem értjük meg azt a szeretetet, amelyről Pál apostol beszél.

Nem elég elolvasnunk, hogy „Pál kimondhatatlan szeretettel szerette őket”, hanem meg kell tapasztalnunk azt, amit a filippiek is megtapasztaltak, át kell élnünk ezeket a dolgokat, meg kell éreznünk őket. Így jutunk el mi is oda, hogy megízleljük a felülről való szeretetet.

Olvassunk tovább a Thesszalonikai levélből, a 3. fejezetből, a 12. és 13. verset: *„Titeket pedig gyarapítson és teljesítsen be az Úr a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt, amiképpen mi is ti irántatok; hogy megerősíttessék a ti szívetek, hogy feddhetetlenek legyetek szentségben, a mi Istenünk és Atyánk előtt, a mi Urunk Jézus Krisztusnak minden ő szenteivel való eljövetelekor.”* Ámen.

Ez Pál imádsága. Hogy növekedjünk a szeretetben. Ennek kell a mi imádságunknak is lennie. Hogy növekedjünk a szeretetben egymás iránt és minden ember iránt. *„Teljes igyekezetet fordítván arra – mondja Péter apostol –, mutassatok a ti hitetekben jó cselekedetet, a jó cselekedetben pedig ismeretet, az ismeretben pedig mértékletességet, a mértékletességben pedig tűrést, a tűrésben pedig kegyességet, a kegyességben pedig atyafiszeretetet, az atyafiszeretetben pedig szeretetet.”* És látjátok, ezek lépcsőfokok. Ahhoz pedig, hogy eljuss a testvéri szeretetre, családra van szükséged. Szükséged van egy szülőre, aki felnevel. Szükséged van a gyülekezet vezetőire, a vénekre, akikben szeretet van, hogy megtanítsanak a szeretetre.

Gyarapítson titeket az Úr egyre jobban a szeretetben egymás iránt. Krisztus teste az a műhely, ahol szeretetben csiszoljuk egymást.

Olvassuk a 4. fejezet 9. és 10. versét: *„Az atyafiúi szeretet felől pedig nem szükséges írnom néktek; mert ti magatok tanultátok az Istentől, hogy egymást szeressétek; mert cselekszitek is azt mind az atyafiakkal, akik egész Macedóniában vannak. Kérünk pedig titeket atyámfiai, hogy gyarapodjatok mindinkább.”* Íme, még egy buzdítás.

Kérünk titeket, testvérek, gyarapodjatok egyre jobban a szeretetben. Mit jelent gyarapodni? Növekedni, egyre többet gyűjteni. Miért? Mert el kell jutnunk Krisztus minden ismeretet felülhaladó szeretetére, hogy beteljesedjünk Krisztus egész teljességéig.

Olvassunk a Thesszalonikai levél 5. fejezetéből is, a 11., 12. és 13. versből: *„Azért intsétek egymást, és építsétek egymást, amiképpen cselekszitek is. Kérünk pedig titeket atyámfiai, becsüljétek meg azokat, akik munkálkodnak köztetek, és elöljáróitok az Úrban, és intenek titeket. És becsüljétek őket felettébb szeretettel az ő munkájukért.”* Ámen.

Mit tesznek a természetes szüleink? Fáradoznak értünk, amíg felnövünk. A szülőknek fel kell nevelniük a gyermekeket és gondoskodniuk kell róluk. Munkálkodnak közöttetek, elöljáróitok az Úrban, és intenek titeket.

Intenek titeket, hogy egyre jobban növekedjetek a szeretetben, és ezért becsüljétek őket felettébb szeretettel az ő munkájukért.

Maradjon meg a testvéri szeretet – mondja az Írás a Zsidókhoz írt levél 13. fejezetének 1. versében. Mit jelent megmaradni, kitartani benne? Arra összpontosítani, hogy eljussunk Krisztus minden ismeretet felülhaladó szeretetére.

Emlékezzünk rá, hogy az 1Korinthus 13 azt mondja: a szeretet nem keresi a maga hasznát. Máshol pedig: „a másokét keresi”. Ez a szeretet, és maradjatok meg benne.

Sokan kérnek bizonyos lelki ajándékokat, de nem mások hasznára, hanem a maguk hasznára. De mire valók az ajándékok? Arra, hogy növekedjünk a szeretetben, hogy fejlődhessünk, hogy eljussunk Krisztus teljességének mértékére.

Mi pedig olyan ajándékokat akarunk, amelyeket magunkra használhatunk, nem másokra. Az ajándékok azonban nem nekünk szólnak, hanem a többieknek, és ha a többieknek szólnak, akkor nekünk el kell költenünk magunkat, oda kell ajándékoznunk az életünket a többieknek. A szeretet nem keresi a maga hasznát.

Olvassuk az 1Péter 4. fejezetének 8. versét. *Mindenekelőtt* (minden jó, amit tesztek, de mindenekfelett, amit tesztek) *legyen egymás iránt való szeretetetek kitartó.*

Pál apostol azt mondta az 1Thesszalonikai levélben: „Forró szeretettel szeretlek titeket, és forró szeretetemben kész voltam nemcsak az evangéliumot, hanem a saját életemet is odaadni nektek. Annyira kedvesekké lettetek előttem.” *„Legyen egymás iránt való szeretetetek kitartó, mert a szeretet sok vétket elfedez. Legyetek egymás iránt vendégszeretők zúgolódás nélkül.” Mit jelent vendégszeretőnek lenni?*

Odaajándékozzuk-e magunkat, amikor vendégszeretők vagyunk? Magadnak főzni könnyű, de sok embernek főzni már nem olyan könnyű. Gyakorlatilag az életedből kell adnod. Más egy embernek főzni, és más tíznek.

Nagy a különbség. Mennyi munka és mennyi kiadás ez? Takaríts, készítsd elő nekik az ágyat, húzd fel a lepedőt, a paplant… Tömeg van a házban, felfordul a lakás, utána mosogatni kell.

Legyetek egymás iránt vendégszeretők zúgolódás nélkül. Miért? Hogy eljussatok a szeretetre.

Segítsen az Úr megértenünk, mire hívott el minket: nem arra hívott el, hogy az összejövetelen szeressük egymást. Az ölelés felszínes, nem mély szeretet.

Amikor vendégeket fogadsz, az életedből adsz, és megtanulod elkölteni magadat. Nem feltétlenül anyagilag, hanem önmagadat. És másoknak adod az idődet. Legyetek egymás iránt vendégszeretők zúgolódás nélkül. Ha zúgolódsz, semmit sem nyertél. Sokakban képmutató testvérszeretet van, mert a szükség úgy kívánja, és nem akarnak eljönni, hogy megtanulják Krisztus szeretetét, amely teljes szívből ajándékozza oda magát, amely melegséggel ajándékozza oda magát.

Erről a képmutató szeretetről olvasunk az 1Péter 1. fejezetének 22. versében. Mindezeknek az igeverseknek nagyon pontos céljuk van: hogy segítsenek megértenünk az igazi szeretetet. *„Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben a Lélek által megtisztítván képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek.”*

Szeressétek egymást buzgón, teljes szívből, nem számítóan, hanem teljes szívből. *Szeressétek egymást buzgón, képmutatás nélkül való testvéri szeretettel.*

Most menjünk a Timótheushoz írt levelekhez, hogy megnézzük Pál buzdításait Timótheushoz, néhány buzdítást a szeretetről. Vegyük magunkra is ezeket a buzdításokat. Olvassuk az 1Timótheus 6. fejezetének 11. versét: *„De te, óh Istennek embere, ezeket kerüld; kövesd pedig az igazságot, kegyességet, hitet, szeretetet, tűrést, szelídséget.”* Ámen.

Itt Pál apostol arra buzdítja gyermekét, Timótheust, hogy keresse a szeretetet, az igazságot, a hitet… A 2Timótheus 2. fejezetének 22. versében: *„Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld; kövesd ellenben az igazságot, hitet, szeretetet, békességet azokkal, akik tiszta szívből hívják segítségül az Urat.”* Kövesd a szeretetet. Keresd, és törekedj rá. Fontos, hogy mi is ugyanezt tegyük.

Ez a lelki atya tanítása lelki gyermeke számára. És a 3. fejezet 10. versében: *„Te pedig követted az én tanításomat, magaviseletemet, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, békességes tűrésemet”*.

Közelről követted a szeretetemet. Legyetek az én követőim, mondja Pál apostol, amiképpen én is a Krisztusé. Timótheus közelről követte Pál apostolt. Figyelte, hogyan él, hogy ő is ugyanúgy éljen.

Közelről követted a szeretetemet. Láttad, hogy forró szeretettel szerettem őket. Timótheus közelről követte Pál szeretetét, hogy szeretetben utánozza őt. Jegyezzük meg, hogyan tanulhatjuk meg a szeretetet. Megtanulhatjuk egy árvaházban, vagy csak Krisztus családjában?

Olvassuk a Kolossé 3. fejezetének 12. versétől: *„Öltözzetek fel azért, mint Istennek választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, jóságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést; elszenvedvén egymást, és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen

panasza volna: miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképpen ti is. Mindezekfelett pedig öltözzétek fel a szeretetet, mely a teljesség köteléke.”* Ámen.

Mindezek felett a legértékesebb a szeretet. *„Szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket; erről látják meg a többiek, hogy az én tanítványaim vagytok.”* Nem képmutató szeretettel, csak az összejövetelen, aztán megfeledkezve a testvérekről. A szeretet nem az ölelésekben áll, nem az udvarias kérdésekben, amelyek azt mutatnák, hogy törődünk egymással.

És nagyjából itt meg is áll ez a képmutató, számító szeretet. De hogyan kell szeretnünk egymást? Mindezek felett öltözzétek fel a szeretetet, amely nem keresi a maga hasznát, amely nem önmagát szereti, és amely a tökéletesség köteléke. Az Úr nem hagy minket árvákul. Ő is részt vesz ebben a munkában a Szent Lélek által, részt vesz Krisztus teste, a gyülekezet által is, de tőlünk is megkívánja, hogy munkálkodjunk.

Segítsen az Úr, hogy meglegyen bennünk a Lélek gyümölcse, a szeretet… És hogy Isten velünk végzett munkájának végén eljussunk a felnőtt korra, a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére. A teljes szeretet kiűzi a félelmet. A félelem pedig gyötrelemmel jár. Ámen.

Bukarest

2023. 03. 12.

Sursa: *Törekedjetek a szeretetre, nélküle nem nyeritek el a koronát* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/predici-scrise/torekedjetek-a-szeretetre-nelkule-nem-nyeritek-el-a-koronat